

PRZEGLĄD DOKUMENTACYJNY LEŚNICTWA

OPRACOWANY PRZEZ ZAKŁAD DOKUMENTACJI LEŚNICTWA

INSTYTUTU BADAWCZEGO LEŚNICTWA

Rocznik 6

Warszawa, 1955 r.

Nr 3

Gwiazdkami obok liczb porządkowych oznaczone są publikacje znajdujące się w Bibliotece Instytutu Badawczego Leśnictwa.

0. OGÓLNE ZAGADNIENIA LEŚNICTWA

77 634.95 IBL
07.3

Wasiljew P. W.: Zagadnienia podwyższenia wydajności pracy w gospodarstwie leśnym. „Woprosy powyszenija proizwoditelnosti truda w lesnom choziajstwie“. Lesn. Choz., t. 7, Nr 11, list. 54, s. 73; B 5, 6 str. — Jednym z głównych czynników warunkujących wykonanie zadań w zakresie wzmoczenia produkcji leśnej jest podniesienie wydajności pracy; czynnik ten stanowi najważniejszą rezerwę w leśnictwie. Specyficzne warunki gospodarki leśnej wpływają na to, że uchwycenie zagadnienia wydajności pracy w leśnictwie jest o wiele trudniejsze niż w przemyśle. Stąd też wynika niedocenianie tej sprawy, a całość problemu wzmoczenia produkcji sprowadza się przede wszystkim do stosowania biologicznych środków. Nie umniejszając znaczenia takiego kierunku działań gospodarczych autor zwraca uwagę na środki techniczne, a przede wszystkim na mechanizację, wciąż jeszcze w gospodarstwie leśnym niedostateczną. Warunkiem rozwoju mechanizacji jest specjalizacja maszyn i urządzeń oraz racjonalne i pełne ich wykorzystanie. Nie mniej ważną rzeczą wymagającą głębszego opracowania jest powiązanie wymagań biologicznych z technologią produkcji leśnej. Z innych zagadnień związanych z rozszerzeniem produkcji leśnej, a pośrednio i z problemem podniesienia wydajności pracy, autor podkreśla konieczność wykorzystania wszelkich źródeł produkcji leśnej, a w szczególności wszechstronnego rozwinięcia użytkowania ubocznego. Duże rezerwy kryją się w gruntach wymagających melioracji. Należy położyć nacisk na rozwijanie kompleksowej produkcji, obejmującej wszystkie użytki leśne i prowadzącej do wytwarzania w lesie półfabrykatów, a nawet gotowych produktów znajdujących zbyt na miejscu. Dla wypełnienia tych zadań potrzebne są w pełni wykwalifikowane siły fachowe oraz nawiązanie ścisłej łączności nauki z praktyką. Ważne jest też racjonalne normowanie pracy oraz wprowadzenie wskaźników i normatywów produkcyjnych. (E. I.).

1. PRZYRODNICZE PODSTAWY LEŚNICTWA

78 551.5 : 634.9 IBL
11.1

Woelfle M.: Rozważania nad pionowym zasięgiem dziennych wahań zawartości CO₂ w atmosferze pod wpływem wegetacji. „Erörterungen über die vertikale Reichweite vegetationsbedingter Tagesschwankungen im CO₂-Gehalt der Atmosphäre“. Forstwiss. Cbl., t. 73, Nr 5/6, maj—czerw. 54, s. 158; B 5, 8,5 str. — Rozważania w związku z pracą B. Hubera na ten temat (Forstwiss. Cbl. 1952 Nr 11/12). Wskazano na trudności w metodycie badań w związku ze stałym krążeniem powietrza w atmosferze, oraz z niedokładnością nawet najbardziej precyzyjnych instrumentów. Wskazano poza tym na sprzeczność między ilością znalezionej CO₂ w atmosferze 3,25 g z zapotrzebowaniem wyliczonym na 11 g na 1 m² na 1 dzień. (T. T.).

79 631.472 : :581.051 : 634.942 IBL
11.41.8 : 11.46 : 12.11.2

Lindahl R. R., Lunt A. H.: Wpływ odwrócenia profilu glebowego na wzrost drzewa i własności gleby. „The effect of soil inversion on tree growth and soil properties“. J. Forestry, t. 52, Nr 2, luty 54, s. 96; A 4, 7,5 str., 2 fot., 3 wykr., 7 tab., 33 poz. bibl. — Wyniki wieloletnich prób nad wpływem zmiany kolejności warstw gleby oraz ich grubości na rozwój zrzeczów topoli i sadzonek wejmutki (*Pinus strobus*) zasadzonych w specjalnych cylindrach stalowych o średnicy 5 stóp i wysokości 40 cali, umieszczonych na grubym piasku nadrzecznym. Badano profil gleby o normalnym układzie warstw i normalnych grubościach, profil o normalnych grubościach warstw przy odwróconej ich kolejności (tj. z warstwą próchniczną na dole), profil o odwróconej kolejności warstw ze specjalnym doprowadzeniem powietrza do warstwy próchnicznej oraz profil, w którym wszystkie warstwy zastąpiono próchnicą. Badania polegały na przeprowadzeniu dokładnych pomiarów uzyskanej masy części nadziemnej z wyjątkiem liści, masy korzeni w poszczególnych

warstwach glebowych, oraz na przeprowadzeniu szczegółowych analiz składu chemicznego i własności fizycznych gleby. Dla topoli uzyskano na profilu odwróconym dwukrotnie większy, a na profilu próchnicznym — czterokrotnie większy przyrost, niż na profilu normalnym. Dla sosny uzyskano zmienne wyniki. Badania mają znaczenie dla ustalania właściwego sposobu przygotowania gleby pod uprawy leśne. (K. C.).

80 634.953.6 : 581.051 : 634.97.031.632.26 IBL
11.46 : 24.43 : 12.26.22 dąb

Mina W. N.: Wzajemne oddziaływanie roślinności drzewiastej i gleby w niektórych typach lasu dębowego południowej części strefy leśno-stepowej. „Wzaimodiejstwie między drierwiesnoj rastitielnostju i poczwami w niektórych typach dubowowo lesa jużnoj lesostiepi.“ Trudy Inst. Lesa, t. 15, 1954, s. 229; B 5, 66 str., 7 fot., 8 wykr., 29 tab., 95 poz. bibl. — Przeanalizowano znaczenie najważniejszych czynników wpływających na bilans soli mineralnych pobieranych z gleby przez drzewa. Zarówno sposób pobierania soli z gleby jak i szybkość rozkładu ściółki zależą przede wszystkim z jednej strony od gatunku drzewa, z drugiej — od warunków siedliskowych. Opisano przeprowadzone w tej dziedzinie badania, rozpatrując literaturę, charakteryzując metodykę i obiekty badań oraz podając liczby dotyczące obrotu poszczególnych związków mineralnych. We wnioskach stwierdzono wielką rolę dębu przy zalesieniu terenów soloncowatych jako gatunku najbardziej odpornego na zasolenie gleby, a jednocześnie spełniającego rolę melioracyjną.

(L. Z.).

81 634.95 : 631.8 IBL
11.47.2

Wittich W.: Meliorowanie gleb, z których pozyskiwano ściółkę. „Die Melioration streugenutzter Böden“. Fortwiss. Cbl., t. 73, Nr 7/8, lip.—sierp. 54, s. 211; B 5, 20,5 str., 2 fot., 2 rys., 7 tab., 10 poz. bibl. — Przeprowadzono doświadczenia nad meliorowaniem gleb leśnych, pozbawionych ściółki przez nadmierne jej użytkowanie. Podsiew łubinu i janowca w drzewostanach rosnących na takich glebach przyczynił się do znacznego polepszenia przyrostu tych drzewostanów. Uprawa roślin motylkowych połączona z zastosowaniem małych dawek nawozów mineralnych wywarła korzystny wpływ na wzrost sadzonek przy zalesianiu zdegradowanych siedlisk leśnych. Dobre wyniki melioracji przypisuje się wzbogaceniu gleby w próchnicę i w związki azotowe.

(T. T.).

82 634.97.03.628.22 : 575.12 IBL
12.26.32 orzech : 12.11.5

Krotkiewicz P. G.: Owocujące naturalne krzyżówki orzechów. „Płodonosiaszczije jestiestwiennyje gibridy oriechow“. Lesn. Choz., t.7, Nr 11, list. 54, s. 66; B 5, 2 str. — Naturalny zasięg drzew orzechodajnych na terenie ZSRR ogranicza się do Kaukazu i południowych rejonów Środkowej Azji. Orzechy uprawiane poza tymi obszarami cierpią od mrozów i przymrozków. Uodpornienie tych drzew, a w szczególności najcenniejszego — orzecha włoskiego — można osiągnąć przez krzyżowanie z gatunkami bardziej wytrzymałymi. Wobec łatwości wzajemnego zapylania często można spotkać naturalne mieszańce różnych gatunków orzecha. W nadleśnictwie Gołosiejewskim pod Kijowem odkryto 7 takich mieszańców, wykazujących znaczną mrozoodporność i już obradzających. Krzyżówkom tym nadano nazwy orzechów Wysockiego, Morozowa, Miczurina, Timiriazewa i innych słynnych przyrodników radzieckich. Według wszelkiego prawdopodobieństwa stanowią one produkt skrzyżowania orzecha włoskiego z orzechami czarnym, szarym i mandżurskim. Dokonanie dalszych krzyżowań z orzechem włoskim może doprowadzić do otrzymania doskonalszych form pod względem jakości owocu. (E. I.).

2. HODOWLA LASU

83 634.97.032.475.3 : 634.956 IBL
21 : 12.25.5 modrzew

Timofiejew W. P.: Biologiczne właściwości i technika hodowli modrzewia. „Biologiczeskije osobienności listwiennicy i agrotiechnika jejo wyraszcziwania“. Lesn. Choz., t. 7, Nr 11, list. 54, s. 49; B 5, 8,5 str., 3 fot., 1 tab. — Modrzew ma duże wymagania co do dostępu powietrza i światła oraz co do zasobu wilgoci w glebie; odznacza się natomiast intensywnością fotosyntezy, a w związku z tym — szybkością wzrostu i dużą zamożnością drzewostanów, w których skład wchodzi. Przytoczono przykłady drzewostanów modrzewiowych (o zamożności do 1600 m³ na ha), znajdujących się na terenie ZSRR, a m. in. drzewostan modrzewia polskiego z grabem, dębem i klonem w dolnym okapie, rosnący w nadleśnictwie Dierżyńskim, obwodu żytomiarskiego, z zapasem wynoszącym 1155 m³ na 1 ha. W celu pełnego wykorzystania zdolności przyrostowych modrzewia należy dostosować zasady hodowli do jego właściwości. Modrzew powinien stale znajdować się w górnym okapie drzewostanu i nie tworzyć zbyt silnego zwarcia. W dolnym okapie najstosowniejsze

są gatunki cienioznośne, takie jak lipa, świerk, jodła, buk lub grab. Przy odnowieniu modrzewia obowiązuje głęboka uprawa gleby, a przy pielęgnowaniu — staranne czyszczenie z chwastów i spulchnianie gleby.

(E. I.).

84 634.952 : 634.948 21 (23.03) IBL
22.12 (23.03)

Gorszenin N. M.: O sposobach cięć rębnych w karpaccich lasach górskich. „O sposobach głównych rubok w gornych lesach Karpat“. Lesn. Choz., t. 7, Nr 11, list. 54, s. 43; B 5, 4 str. — Wynik odnowienia w lasach górskich zależy nie tyle od rodzaju rębni, ile od sposobu zrywki oraz wielkości, kształtu i usytuowania zrębów. Obowiązujące przepisy co do użytkowania lasu nie zabezpieczają pomyślnego wyniku odnowienia. W szczególności cięcia częściowe oraz kierunek zrębów wzdłuż warstwic nie prowadzą do celu. Racjonalniejsze byłoby zakładanie zrębów zupełnych, skierowanych ukośnie do linii spadku. Odpowiednie rozplanowanie działek zrębowych oraz wprowadzenie zrywki kombinowanej (konnej na zrębie i linowej wzdłuż południowej ściany zrębu, zabezpieczonej wałem ziemnym przed ześlizgnięciem się drzew w dół) zapewniają maksymalne wykorzystanie podrostu, a jednocześnie wpływają na obniżenie kosztów własnych. Obsiew powinien przy tym nastąpić w niezbyt długim okresie czasu przed założeniem zrębu. Wysunięta koncepcja sposobu użytkowania zasługuje na uwagę.

(E. I.).

85 634.948.222 : 634.953.2 IBL
22.81 : 24.1

Dienisow A. K., Aleksandrow A. A.: Kształtowanie się drzewostanów wielogatunkowych na świeżych wypaleniskach. „Formiowanie smieszanych drierostojew na świeżich gariach“. Lesn. Choz., t. 7, Nr 10, paźdz. 54, s. 26; B 5, 5,5 str., 4 wykr., 3 tab. — Na rozległych pożarzyskach w 1921 r. powstały w Maryjskiej ASRR odnowienia naturalne, w których skład wchodzi przeważnie sosna i brzoza. W celu opracowania dla praktyki wskazówek co do prowadzenia czyszczeń w mieszanych młodnikach sosnowo-brzozowych poddano je badaniom na powierzchniach próbnych. Na podstawie analizy pniowej wykazano, że brzoza nie przejawia tendencji do wypierania sosny, ponieważ odnawia się dopiero po sośnie. Nie sprawdziło się również dawne zapatrywanie co do zgubnego wpływu bicowania sosny przez brzozę. W wyniku badań ustalono m. in., że w warunkach boru świeżego nie ma potrzeby wkraczania z cię-

ciami pielęgnacyjnymi w obronie sosny. Wskazówka taka ma znaczenie w rejonach, gdzie zachodzą trudności zbytu drobnych sortymentów pozyskiwanych przy czyszczeniach.

(E. I.).

86 634.956.2 : 634.97.031.623.234.2 IBL
23.23.1 : 12.26.41

Marcet E.: Sposób lepszego wykorzystania nasion osiki. „Un procédé pour mieux réussir les semis de tremble“. Schweiz. Z. Forstw., t. 105, nr 11, list. 54, s. 621; B 5, 3,5 str., 1 fot. — Opis metody hodowania siewek osiki w celu późniejszego wysadzania ich do szkółek. Kielkowanie nasion osiki następuje na prasowanych płytach torfowych, umieszczonych w dobrych warunkach wilgotnościowych. Stała temperatura, dostęp światła i nawożenie zapewniają pomyślny wzrost siewek osiki, tak że po 6—8 tygodniach dobrze ukorzenione siewki są wysadzane do szkółki, łącznie z częścią płyty torfowej.

(T. T.).

87 634.956.25 : 634.97.032.475 IBL
23.23.19 : 12.25.5

Rehackova O.: Badania rocznych zmian zdolności i energii kielkowania nasion sosny i modrzewia. „Untersuchung über die jährlichen Veränderungen des Keimprozentages und der Keimungsgeschwindigkeit von Föhren und Lärchensamen“. Schweiz. Z. Forstw., t. 105, Nr 8, sierp. 54, s. 459; B 5, 8,5 str., 8 wykr., 5 poz. bibl. — Do badań użyto nasion sosny z Calmbach, zebranych w 1949/50 r. oraz nasion modrzewia zebranych w 1950/51 r. ze 120 letniego drzewostanu matecznego *Querceta-Carpinetum lusuletosum* z wys. 600 m n.p.m. Badano próbki po 100 nasion. Wyniki badań przedstawiono w liczbach i wykresach: % kielkowania (sosna średnio 70, modrzew średnio 33), czas kielkowania (sosna średnio 8 dni, modrzew średnio 5 dni), długość kielka (sosna średnio 3,8—11,2 mm, modrzew 6,7—10,2 mm). Wnioski ogólne: zdolność kielkowania po roku zmalała o 8%; energia kielkowania stosunkowo duża na wiosnę i jesieni, stosunkowo mała w lecie i zimie; 50% kielkuje po 8 dniach. (Streszcz. franc.).

(J. B.).

88 634.956.25 : 634.97.032.475.4 IBL
23.23.19 : 12.25.5 sosna

Rohmeder M: Kielkowanie i badanie zdolności kielkowania nasion sosny czarnej. „Keimung und Keimprüfung von Schwarzkiefern-

samen". Forstwiss. Cbl., t. 73, Nr 5/6, maj-czerw. 54, s. 175; B 5, 4 str., 1 wyk., 2 tab., 8 poz. bibl. — Przedstawiono wyniki badań nad zdolnością kielkowania nasion sosny czarnej w termostacie przy temp. 25° i w kielkowniku Rodewalda o zmiennej temperaturze. Obie metody są równie dobre i powinny być stosowane równolegle. Czas potrzebny do oceny zdolności kielkowania — 21 dni, energii kielkowania — 7 dni.

(T. T.).

89 634.956.3 : 634.97.031.632.26 IBL
 23.23.3 : 12.26.22 dąb

Adrianow S. N.: Porównanie wyników różnych sposobów odnowienia dębu. „Srawnitelnaja effiektiwnost' razlicznych sposobow wyraszcziwania duba". Lesn. Choz., t. 7, Nr 9, wrzes. 54, s. 52; B 5, 4,5 str. — Zbadano następujące sposoby siewu żółędzi: rzędowy przerywany (5—15 żółędzi w rowek długości 30 cm), w talerze (5—20 żółędzi na powierzchni 20x30 cm), kupkowy (po 5—15 żółędzi), gniazdowy (5 razy po 6 żółędzi w więźbie 60x60 cm) oraz pojedynczy. W warunkach stepu siew pojedynczy zawiódł. Najodpowiedniejszy okazał się siew przerywany w rowki przy optymalnym zagęszczeniu kępki równym 6—10 dąbków. Przy tym sposobie dąb osiągnął największą wysokość, uzyskano największą ilość biogrup z dąbkami zaliczonymi do I klasy i najbardziej ograniczono ręczną pracę przy pielęgnowaniu. Siew gniazdowy nie wykazał żadnych plusów w porównaniu z innymi sposobami siewu grupowego, natomiast pielęgnowanie takiej uprawy daje się zmechanizować w mniejszym stopniu. Wyniki badań zasługują na uwagę.

(E. I.).

90 634.956.4 : 634.97.032.475.479.1 IBL
 23.26.2 : 12.25.5 sosna

Haddock F. G.: Siewki sosny (*Pinus lambertiana* Dougl.) wyhodowane z wyciętych dojrzałych zarodków. „Sapling sugar pines grown from excised mature embryos". J. Forestry, t. 52, Nr 6, czerw. 54, s. 434; A 4, 3,5 str., 5 fot., 3 tabl., 9 poz. bibl. — Przeprowadzono próbę wyhodowania siewek sosnowych z zarodków wyciętych z nasion i umieszczonych w specjalnej pożywce agarowej. Siewki przesadzone do gruntu rozwinęły się normalnie. Omówiono technikę wycinania zarodków, przygotowanie pożywki oraz wyniki pomiarów siewek w czasie sadzenia na gruncie i pomiarów przeprowadzonych po 10 latach.

(K. C.).

91 634.956.43 : 634.97.032.475.4 IBL
 23.26.9 : 12.25.5 sosna

Christiewa Ł. A., Ponomarienk^o W. A., Kotłuba W. G. Wpływ nawozów próchnicznych na procesy życiowe sosny na piaskach. „Wlijanje guminowych udobrienij na żizniedielatnielnoś sosny na pieskach". Lesn. Choz., t. 7, Nr 9, wrzes. 54, s. 57; B 5, 8 str., 10 tab., — Udatność zalesień na piaskach w rejonie dolnego biegu Dniepru zależy od intensywności procesu przemiany materii w użytych do zalesienia sadzonkach. Na intensywność tego procesu wpływa m. in. aktywność systemu fermentacyjnego, zasób substancji plastycznych i związków mineralnych zawartych w sadzonce. Poważną rolę odgrywa tu obecność odpowiedniej ilości kwasu huminowego w glebie. Przeprowadzono szereg prób z użyciem nawozów mineralnych z dodatkiem kwasu huminowego w doświadczeniach laboratoryjnych oraz w szkółkach i zalesieniach. W wyniku badań stwierdzono, że najskuteczniejsze okazało się nawożenie torfem (sposobem Pogrebniak^a) z dodatkiem azotanu amonu i wodorotlenku sodu. Podlewanie kwasem huminowym dokonywano po posadzeniu na wiosnę. Stosowano stężenie 0,000015%. Tak potraktowane sadzonki przyjęły się najlepiej i dały największy przyrost. Otrzymane wyniki uzupełniono badaniem ciężaru igliwia starego i nowego, ilości mono- i disacharydów, fermentów, chlorofilu itp. Mają one duże znaczenie dla praktyki.

(E. I.).

92 634.957.9 : 634.97.032.475.4 IBL
 23.38 : 12.25.5 sosna

Ernest F.: Znaczenie wejmutki przy zalesianiu zrębów zupełnych szczególnie na zmrozowiskach. „Die Bedeutung der Strobe für die Aufforstung von Kahlflächen besonders in Spätfrostgebieten". Forstwiss Cbl., t. 73, Nr 5/6, maj—czerw. 54, s. 166; B 5, 9 str., 2 fot., 1 wyk. — Przedstawiono wyniki zalesień dużych zrębów zupełnych (spowodowanych żerem mniszki), sosną, świerkiem, modrzewiem, bukiem, dębem, wejmutką. Wejmutka wykazała pomimo posuchy i często występujących przymrozków najwyższy procent udatności (96%) (sosna pospolita 61%, świerk 77%). Obecne 25—35-letnie drągowiny wejmutki mają większy zapas niż równoletnie drzewostany świerkowe I bon. Wejmutka daje lepszą ściółkę, niż świerk, a bogaty system korzeniowy przewietrza górne warstwy gleby. Pod okapem 35—40-letniej wejmutki dobrze udaje się odnowienie buka, dębu, grabu, klonu. Toteż wejmutka może oddać duże usługi jako przedplon przy zalesianiu dużych, otwartych przestrzeni, w specyficznych warunkach klimatycznych (900—1000 mm opadów).

(T. T.).

Dahms W. G.: Wpływ podkrzesywania na przyrost sosny (*Pinus ponderosa*). „Growth of pruned ponderosa pine“. J. Forestry, t. 52, Nr 6, czerw. 54, s. 444; A 4, 2 str., 2 wykr., 4 poz. bibl. — Omówienie wyników badań nad wpływem okrzesywania gałęzi na przyrost drzew. Badania przeprowadzono na powierzchniach próbnych, w 55-letnim drzewostanie *Pinus ponderosa*. Pomiary prowadzono co 5 lat. Stwierdzono, że okrzesywanie do wysokości sięgającej 1/3 korony nie wpływa ujemnie na przyrost, okrzesywanie silniejsze obniża poważnie przyrost. Szczegółowy opis metody badań i zestawienie wyników.

(K. C.).

3. UŻYTKOWANIE LASU

94	634.98 32.2	IBL
----	----------------	-----

Szczerbakow G. S.: Lepsze wykorzystanie techniki — to ważne źródło podniesienia wydajności pracy przy pozyskaniu drewna. „Ułuczenie ispolzowanija techniki — ważny rezerw powyszenia proizwoditeličnosti truda na lesozagotowkach“. Lesn. Promyszl., t. 14, Nr 8, sierp. 54, s. 29; A 4, 2,5 str., 1 rys., 2 tab. — Na podstawie analizy pracy kilku leśnych gospodarstw przemysłowych stwierdzono, że głównym powodem niedostatecznej wydajności pracy, jest niewłaściwe wykorzystanie sprzętu, częste przestoje, niski współczynnik gotowości maszyn oraz wadliwa organizacja pracy. Jednocześnie podkreślono brak odpowiednich wykładów w tym zakresie na uczelniach leśnych. Należy właściwie organizować obsługę maszyn, polepszyć planowanie, zorganizować prace przygotowawcze, podnieść kwalifikacje personelu. Wiele uwag aktualnych w naszych warunkach.

(K. C.).

Amalickij W. M.: Dalszy postęp techniki przy pozyskiwaniu drewna. „K dalniejszemu progressu lesozagotowitielnoj tiechniki“. Lesn. Promyszl., t. 14, Nr 8, sierp. 54, s. 7; A4, 5 str., 6 fot., 1 rys. — Przegląd i ogólna charakterystyka najnowszych maszyn przekazanych do eksploatacji w przemyśle leśnym (przy pozyskaniu drewna): piła motorowa „Družba“, okrzesywaczka RES-1, ostrzarka CNIIME UZS-5, ciągnik zrywkowy z silnikiem D-54, wciągarka zrywkowa L-19, samojezdna wciągarka LS-20, urządzenia w zakresie przystosowania do wywozu dłuźyc samochodów ZIS-151 i MAZ 200, przyczepy do wywozu dłuźyc, platformy kolejowe, motowozy MUZG-4, siłownie itd. Wiele informacji aktualnych w naszych warunkach.

(K. C.).

96	634.98.002.5 : 634.928.4 32.23 : 32.5	IBL
----	--	-----

Żytomirskij F.C.: Mechanizacja czynności pracochłonnych przy pozyskaniu drewna, a koszt własny drewna. „Miechanizacija trudojomkich rabot na lesozagotowkach i siebiestoimost' drierwiesiny“. Miechaniz. trudoj. Rabot., t. 8, Nr 6, sierp.—wrzes. 54, s. 32; A 4, 4 str., 7 tab. — Omówienie stanu mechanizacji poszczególnych czynności przy pozyskaniu drewna w ZSRR. Pomimo wzrostu mechanizacji, koszty pozyskania drewna wzrosły w r. 1953 do 136% w porównaniu z r. 1948. Nastąpiło to wskutek niewłaściwego wykorzystywania sprzętu i niewłaściwej obsługi technicznej, doprowadzającej do bardzo częstych przestojów. Porównanie wyników przodujących przedsiębiorstw i wnioski w sprawie usprawnienia pracy. Wiele uwag bardzo aktualnych w naszych warunkach.

(K. C.).

A u t o r z y a n a l i z :

- E. I. — doc. mgr E. Ilmurzyński
- J. B. — mgr inż. J. Bobiński
- K. C. — mgr inż. K. Czereyski
- L. Z. — mgr inż. L. Zieliński
- T. T. — dr inż. T. Trampler

Przegląd Dokumentacyjny zawiera jedynie niewielką część analiz dokumentacyjnych z zakresu leśnictwa. Pełna dokumentacja ukazuje

się w postaci k a r t d o k u m e n t a c y j n y c h. Centralny Instytut Dokumentacji Naukowo-Technicznej (Warszawa, Al. Niepodległości 188) przyjmuje zgłoszenia na prenumeratę kart dokumentacyjnych, która może obejmować zarówno całą dokumentację naukowo-techniczną, jak i oddzielne jej działy lub poszczególne zagadnienia i tematy. Cena karty dokumentacyjnej wynosi w prenumeracie 20 gr., CIDNT wykonuje (za zwrotem kosztów) fotokopie i mikrofilmy publikacji objętych zarówno przeglądem dokumentacyjnym jak i kartami dokumentacyjnymi.